

ПРОТОКОЛ

№ 8

гр. Златоград, 25.01.2024 г.

РАЙОНЕН СЪД – ЗЛАТОГРАД в публично заседание на двадесет и четвърти януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Веселина Ив. Димчева

при участието на секретаря Роска С. Юрчиева
Сложи за разглеждане докладваното от Веселина Ив. Димчева Наказателно дело частен характер № 20225420200068 по описа за 2022 година.
На именното повикване в 13:30 часа се явиха:

ЧАСТНИЙТ ТЪЖИТЕЛ З. Н. В. – редовно призован не се явява.
Представява от адв. Х.Ч., с пълномощно по делото.

ПОДСЪДИМИЯТ М. Ж. Б. - редовно призован, не се явява.
Представява се от адв. Н.Д. с пълномощно по делото.

АДВ. Ч. - Да се даде ход на делото.

АДВ. Н. Д.- Също моля да се даде ход на делото.

СЪДЪТ намира, че не са налице процесуални пречки за разглеждане на делото в днешно съдебно заседание, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

СЪДЪТ продължава съдебното следствие.

СЪДЪТ докладва Молба, вх. № 2565/20.12.2023 г., от адв. Н. Д., с която представя в указания от съда срок превод на български език от кореспонденция по ел. поща.

СЪДЪТ докладва и постъпило от ДМОС – С. Писмо, вх. № 58/08.01.2024 г., във връзка с предоставяне на искана от съда информация.

СЪДЪТ докладва и постъпило Писмо от Посолството на РБ, Обединено кралство В., гр. Л., вх. №135/17.01.2024 г., с приложена към нея кореспонденция.

АДВ. Ч. – Не възразявам да се приемат докладваните доказателства, госпожо председател. Имам искане за представяне на доказателства, а именно: Представям скрийншотове – публикации на М. Б. от неговия

месинджър, който е изпратен на В. В. от него, като същевременно поясняваме, че само той може да го публикува, защото е изпратено до М. Б.. Прилагаме и публикация на същото това съобщение. Представяме го във връзка с идентичността на профила, че е идентичен с това на лицето М. Б.. Под доказателство № 2, моля да приемете публикация на М. Б. и оригинален документ за физическа несъстоятелност по отношение на св. В. В. с оригинален печат на съда, като поясняваме, че този документ може да го има само човека, който плаща такса, за да обяви друго лице във физическа несъстоятелност. Този документ, с оригиналният печат на съда, не може да бъде придобит онлайн, а може да бъде получен само и единствено от съда и прилагаме още публикация на М. Б. с официалния документ, който е с печат за физическа несъстоятелност - пак във връзка с идентичността на профила „М.В.“ и лицето М. Б.. Под доказателство № 3, Ви моля да приемете линк на сайта за набиране на помощ „golfami.com“ със снимка на отбора по джудо в гр. Н. Този линк е за събиране на средства за помощ на отбора по джудо в гр. Н., като организатор е А. Б. – също от гр. Н. В групата „Made in N.“, именно А.Б. публикува коментар, в който благодари на лицето М. Б. за идеята за този сайт, като в благодарността си посочва и линка към този сайт и го моли да сподели. Последствие той прави дарение в размер на 100 паунда за отбора по джудо на гр. Н. и в другите приложени доказателства са също в унисон с това дарение и благодарност като коментар в публикация на А. Б. към М. Б., в групата „Made in N.“ във връзка с направените дарения в размер на 100 паунда – там другите публикации към М. Б., благодарности и т.н. Доказателство № 4 – имейл получен от разследващ полицай в отговор на имейл, изпратен от св. В. В. с искане за информация за случая от Metropolitan police London и в този имейл, разследващият полица споменава, че е завършил доклада и го съветва, да се обърне във връзка с тези обиди и клевети към съда, защото публикациите са за клеветата и обида. Като доказателство № 5, представям имейл-кореспонденция между В. В. и Н.Б. от Посолството на РБ в Обединеното кралство, отново във връзка със случая. Този имейл отново е във връзка с авторството на деянието и затова, че именно лицето М. Б. стои зад профила „М. В.“ във Ф. Това са исканията ми г-жо председател. Други искания нямам.

АДВ. Н. Д. – Уважаема госпожо Председател, във връзка с докладваните от вас в днешно с.з. документи, не възразявам същите да бъдат приложени като писмени доказателства по делото.

По отношение на представените от нас срещната страна материали, моля същите да не бъдат допускани и да не се прилагат като писмени доказателства по делото. Същите са неотнормирани към предмета.

На първо място, отново за пореден път на парче се представят скрийншотовете и извадки, които нямат нито достоверна дата, нито ясно кой е техният автор – говоря за доказателствата от № 1 до № 3, а към доказателство № 3 е представен скрийншот на документ, който не е придружен с превод на български език, съобразно изискванията на чл.134 НПК.

По отношение на доказателство № 4 и № 5 считам, че по кориците на делото са налични официални такива доказателства, а именно: доказателства

в днешно с.з. писма от Консулската служба в Л.и Министерство на вътрешните работи. И в двете доказателства - № 4 и № 5 е водена кореспонденция от В.В.. В настоящото съдебно производство, В. В. има качеството на свидетел – той не е страна по производството. В тази връзка, ще моля всички представени материали от колегата, да не бъдат допускани и да не бъдат прилагани като писмени доказателства по делото. Благодаря Ви!

От моя страна, госпожо председател, нямаме искане за събиране на нови доказателства и нямаме такива в днешно с.з. Считам делото за изяснено. Представям фактура, ведно с преводно нареждане за заплатена цена на услуга за извършения превод, ведно със списък на разноските за улеснение на съда. Претендираме разноските, съобразно представения списък.

СЪДЪТ, като съобрази становищата на страните, намира, че следва да бъдат приобщени като писмени доказателства по делото докладваните в днешно съдебно заседание документи, както и представените от повереника на частния тъжител такива, които съдът намира за допустими и относими, а относно тяхната доказателствена стойност, съдът ще се произнесе с присъдата по делото, като съобрази същите при анализа на доказателствения материал.

ТАКА МОТИВИРАН, съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ПРИЕМА като доказателства по делото Молба, вх. № 2565/20.12.2023 г., от адв. Н.Д., с която се представя превод на български език от кореспонденция по ел. поща; Писмо от ДМОС – С., вх. № 58/08.01.2024 г., във връзка с предоставяне на искана от съда информация; Писмо от Посолството на РБ, Обединено кралство В., гр. Л., вх. №135/17.01.2024 г., както и представените в днешно съдебно заседание от адв. Ч. – скрийншот от публикация на фейсбук-профил „М. В.“ и представени в днешно съдебно заседание, обозначени от № 1 до № 5 доказателства.

НА ОСНОВАНИЕ чл. 283 НПК, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ПРОЧИТА и ПРИЕМА като писмени доказателства по делото материалите, намиращи се НЧХД 68/2022 г., по описа на РС – З., а именно: 6 броя публикации в социална мрежа Ф., публикувани от потребител с профил „М. В.“ (л. 8-11 от делото) и Справка за съдимост, рег. № ****/05.01.2023 г. за М. Ж. Б..

СЪДЪТ, след като прецени становищата на страните, че няма да сочат други доказателства и след като сам намери, че делото за изяснено от фактическа страна, на основание чл. 286, ал. 2 НПК,

О П Р Е Д Е Л И :

ОБЯВЯВА съдебното следствие за приключено.

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ.

АДВ. Ч. – Уважаема госпожо Председател, считам, че във връзка с така повдигнатото обвинение по чл.148, ал.1, т. 1 и т. 2, пр. 2 НК, обидата е разпространена именно в социалните мрежи. В свои решения ВС казва, че в

съвременните условия на медийното пространство и възможностите за разпространение на информация, категорично не може да се определи като несъставомерна обида, отправена, чрез интернет-мрежата с възражението, че е неприсъствено. ВС е счел, че подобно становище, ако се приеме противното, би станало основание/основа за сериозно отклонение от приетите правни и морални стандарти относно границите на престъплението „обида“.

В Решение № 1/04.01.2022 г., по ВНЧХД № 1586/2021 г. на ОС – П., обидата е съзнателно, целенасочено унижаване на чувството за чест и достойнство на пострадалия, чрез думи или действия, които по съдържанието си противоречат на изискванията за благоприличие и на добрите нрави. Без да се спирам на фактологията и фактическата обстановка, както и подробно на мотивите, считаме, че така отправените обиди в публични постове на стената на подсъдимия, както и на стената на съпругата му Е. Б., а така също и в групите „Made in N.“ и „Аз готвя Н.“ и факта, че са видени от много потребители и съграждани от гр. Н., считаме, че следва съответно по-тежко наказание и претърпените вреди, ще са още по-големи.

Считаме също така, че от разпита на свидетелите В. В., С. В. и Г. В., може да бъде направен категоричен извод, че публикациите, за които говорят свидетелите са именно публикациите приложени като писмени доказателства по делото, които са били видени именно от свидетелите за първи път на 15.08.2022 г. и последващ такъв - на 20.11.2022 г.

Считаме също така, че доказателство за публичните публикации с обидни думи и изрази и клеветнически твърдения са причинили голямо неудобство и стрес на цялото семейство В. Освен това, същите се почувствали и засегнати, и унижени от тези публикации на лицето М. Б., публикувани в личния му профил „М. В.“. Именно в следствие на тези клевети и обидни думи и изрази, сем. В.и подават оплакване до администрацията на Ф., като Ф. не остава безразличен към тях и съответно след направената проверка са счели, че именно тези обидни думи и изрази, и клеветнически твърдения са с вид на омраза, и съдържат именно елементи на омраза, което е едно от основанията за премахване от публичното пространство на тези публикации, и същите са свалени от профилите и групите, и съдържанието им е било изтрито. Поради същото това обстоятелство, сем. В.и сезират и Metropolitan police L., които в своя отговор, също ги приканват, да се спогодят или ако не, да прибегнат до съответният компетентен съд, за да защитят правата си.

Между другото и пред настоящия съд и съдебен състав, също още от самото начало, бяха предприети такива процедури за постигане на спогодба. Заседанията бяха многократно отлагани, именно във връзка за постигане на такова споразумение, като беше дори предложен и изготвен проект за споразумение, който беше обсъден в присъствието и на страните, а така също и на почитаемия съд, като по същото се направиха също неколкократно опити, след като бе разгледано буквално ред по ред, да бъде изготвен един окончателен вариант със съдействието на съда за постигане между страните на такава спогодба. Именно във връзка с опасенията на пострадалия и пострадалите, че тези постове и публикации биха могли да продължат в един

последващ момент от страна на лицето М. Б. и той после отново да твърди, че той не е авторът на тези публикации, в крайна сметка до такова споразумение не успяхме да стигнем и постигнем.

На следващо място считам, че и назначените по делото, изготвени приети съдебно-технически експертизи, също в голяма степен дават категоричен отговор и извод – безспорен такъв, че посочените профили във Фейсбук се администрат и от подсъдимия, който е имал изключителен и достъп до профила на жена си, а така също и необезпокояван, и свободно е качвал публикации с обидно съдържание по отношение на тъжителя и на останалите членове от неговото семейство в социалната мрежа Ф., както и в групите „Made in N.“ и „Аз готвя Н.“. Именно, видно от заключението на вещото лице, фактите, че въпросните публикации са били харесани от потребителските профили – членове на групите, както и от близки и познати на сем. Б.и, означава, че лицата познават публикувания и разбират смисъла на написаното, както и че тези материали, реално са показани именно във фейсбук-пространството. За страничен човек, незапознат с лицата и техните отношения – предмет на написаното във Фейсбук, постове, съобщенията и текстовете нямат особен смисъл и липсата на реакция би била напълно обяснима, докато в случая е обратното. Също така беше заявено, че човек може свободно да има профил в компютъра си или от мобилния си телефон достъп до профила си. Също така е възможно и съпругата на М. Б., да влезе в неговия профил и да сподели публикация от неговия в своя профил. Именно и затова могат да бъдат направени публикации от лицето М. Б. в профила си „М. В.“. Също така вещо лице заяви, че лицето М. Б. може да ограничава профила „М.В.“. Той има права. Позволено му е от доставчика на потребление Ф., да премахва публикации, да премахва хора, които са му от кръга на приятелите си и други подобни, без да се изисква някаква парола или потребителско име затова.

И най-важното, което считам като извод, който е правилен на вещото лице, в голяма степен би могло да се направи връзка между физическото лице - подсъдимият М. Б. и ползвателят на профила във Фейсбук „М. В.“ въз основа на публикувани от него снимки, личен архив, както и на съдебно решение по дело, по което той е страна. В голяма степен може да се направи такава връзка.

Уважаема госпожо Председател, считам, че всичко казано до тук, може да наведе до единствения възможен извод, а именно, че както и заяви вещото лице, в голяма степен има връзка между физическото лице – подсъдимият М. Б. и ползвателят на профил „М. В.“.

Считам и моля съда, да вземе предвид при постановяване на своя съдебен акт, именно на така събраните гласни доказателства и писмени такива, които в своята съвкупност не си противоречат. Същите са последователни и логични. Взаимно се допълват и водят до единствения категоричен извод, че посоченото лице е извършило деянието, качвайки публикации с обидни думи и изрази и клеветнически такива. Разпространило ги е, както в профили, така и в посочените групи, и би могло да се установи в настоящия случай авторството на подсъдимия.

Накрая въпросите, които може би ще се запитваме в настоящото производство и които се питаме и сега, и на които може би ще получим отговор със съдебният акт и ни вълнуват са тези, че освен подсъдимият, който е познавал най-добре тъжителят, имайки предвид, че и двамата са от едно и също населено място, а именно - гр. Н.. Подсъдимият е работил дълго време при тъжителя, срещали са се, виждали са се, правили са дори барбекюта заедно. Също така бихме се запитали може би, кой, освен подсъдимият е познавал съществото на работа на тъжителя. Кой, освен подсъдимият е знаел личния автомобил на тъжителя – цвета, модела и марката „Порше“, както и защо подсъдимият, след като е имал достъп до делото в Обединеното кралство и единствено той е имал такъв достъп, защото въпреки всички направени опити, никой друг така и не можа да стигне до Английския съд, решението и с пълните данни на страните в него. Кой, освен подсъдимият знае точната сума, с която е осъден тъжителят, да му заплати в Обединеното кралство и я цитира до последното пени, качвайки постове във фейсбук-профила си. Защо, ако подсъдимият не се счита за виновен си е изтрил всички постове – предмет на настоящото производство в социалните мрежи, в своя профил и този на жена си, както и в групите, където имаше негови коментари и други такива, харесвания вкл. споделяния, и където имаше снимки на неговото семейство, близки, познати и роднини. И накрая бихте се запитали също, защо ако подсъдимият се счита за невинен, поиска да бъде сключено и беше изготвено примерно споразумение, по което работехме всички, като съдебните заседания многократно бяха отлагани, именно за постигане на такава спогодба.

Моля Ви, да постановите в синхрон с всички гласни и писмени доказателства своя съдебен акт.

Моля Ви, да уважите изцяло предявеният граждански иск. Моля Ви, да осъдите подсъдимия, да заплати сторените съдебно-деловодни разноски и платен адв. хонорар.

По отношение на колегата и представените разноски по делото, считам, че същите са завишени прекомерно, а и още повече, че представената в днешно с.з. бон или фактура за извършен превод и легализация, би следвало още по-малко, да се приема за такъв сторен разход, който да бъде за сметка евентуално за тъжителя. Благодаря Ви!

АДВ.Н. Д. - Уважаема г-жо Председател, в началото на своята пледоария, ще си позволя да Ви представя екземпляри от съдебната практика, която ще цитирам в изложението по-долу.

Ще започна отзад напред и честно да Ви кажа, не ми се искаше да го кажа, но считам за крайно неетично и неколегиално, да се обсъждат, каквито и да било преговори, водени между страните във връзка с постигането и сключването на спогодба. Може би за насрещната страна е отбягнало обстоятелството, че причина за отлагане на делата и проведените многобройни съдебни заседания беше очакването на отговор от страна на частния тъжител, дали евентуално желае или не желае, ние да сключим спогодба.

По отношение на направеното възражение за прекомерност. В представените и приложен по делото ДПЗС, подробно съм описал по какъв начин е формиран адв. хонорар. По това дело имаме наказателно обвинение, имаме и гражданска част, като съответно договореният и заплатен по банков път адв. х-р, представлява сбор от тези две отделни възнаграждения и за мен е необяснимо реализираното възражение за прекомерност, при положение, че колегата – повереник на частния тъжител е представям ДПЗС, с отразено заплащане на адвокатски хонорар, в размер на 2000 лева, за което аз не правя възражение за прекомерност.

По същество. Считаю, че от доказателствената съвкупност по делото, може да се направи единствения обоснован и правилен извод, а именно, че не е налице състав на престъпление, както от обективна, така и от субективна страна. Най-важният елемент, който следваше да бъде доказан в това съдебно производство е авторството на твърдяното извършено престъпление. За да е налице доказване на авторството е необходимо от обективна страна по един безспорен и категоричен начин да се докаже, че процесните публикации в социалната платформа Фейсбук са били качени именно от подсъдимия. Така е необходимо да бъде доказано в процеса алтернативно или че подсъдимият е единственият, който ползва съответният профил във Фейсбук и че никое друго физическо лице не е имало достъп, не може и не е публикувало съответните постове или, че конкретните публикации са били написани и публикувани именно от подсъдимия, като във втория случай трябва да са събрани достатъчно доказателства в тази насока за всяка една от отделните публикации. В този смисъл е Присъда № 210629/18.08.2021 г., постановена по НЧХД № 4119/2020 г., но 10-ти състав на РС – П.

За да се установи по несъмнен начин, че подсъдимият е автор на посоченото ел. съобщение, а именно - фейсбук-публикациите, следва също така да се идентифицира и крайното устройство на потребителя, публикувал съобщенията. В този смисъл е Решение № 40/11.04.2018 г. по наказателно дело 1308/2017 г. на ВКС, Първо наказателно отделение.

Безспорно по делото няма нито едно пряко доказателство, което да установява някое от горните обстоятелства – липсват събрани доказателства в насока, някой да е видял автора на постове, в момента, в който същите са били публикувани в социалната платформа. Съгласно трайната и непротиворечива съдебна практика, постановяването на осъдителна присъда, може да се базира и само върху косвени доказателства, но само в случай, че те образуват една стройна и последователна логическа верига, която по несъмнен начин, да установи авторството на престъпното деяние.

В случая, от събраните по своето същество косвени доказателства, не се образува такава логическа верига. Съответствието между имената на физическото лице М. Б. и имената на фейсбук-профила „М. В.“, от който профил се твърди, че са направени публикациите, не е достатъчно основание, да се приеме, че същият е автор на тези публикации, въз основа на които е повдигнато обвинението. В този смисъл е и Присъда № 260067/16.09.2021 г. по ВНЧХД № 2046/2020 г. по описа на ОС – П.. Стана ясно, че съществува

възможност за смяна на наименованието на фейсбук-профил по всяко време, което от своя страна инициира възможност, както изначално името в един профил да не отговаря на името на физическото лице, което го ползва, така и същото, да бъде променено в процес на времето с друго име, вкл. с име на друго физическо лице.

По отношение на съдържащите се в профила снимки, лична информация, няма пречка същите да бъдат качвани и коригирани от всеки един потребител, който е имал достъп до тях.

Вещото лице направи едно много важно уточнение, че след първоначална регистрация на един фейсбук-профил, последствие единствено ID-идентификаторът не може да бъде променян, т.е. на промяна и корекция подлежат всички други данни, вкл. рождена дата, имейл-адрес и URL-адресът. Стана ясно, че достоверността на предоставените данни при първоначалната регистрация на профил не подлежи на проверка. Общеизвестно е, че Фейсбук е социална мрежа, предназначена за употреба от широк кръг потребители, като работата с нея не изисква никакви специални знания и умения. Известно е също така, а и често срещано, създаване на профил във Фейсбук от лице, фигуриращо в самия Фейсбук с различно име от действителните му имена.

Съществуват профили, отнасящи се до определени лица, при които потребителите нямат никаква връзка с посочените в профила данни. Същото се отнася и за придружаваща профилна снимка. На следващо място, дори и да е налице съвпадение между създателя на профила и самият профил, то ние не можем да правим общи и генерално заключение, че профилът е използван, именно от конкретното физическо лице, което се представя, чрез посочения профил, като причините за това са различни. Предоставяне на профила от самия потребител за ползване от трети лица или от трети недобросъвестни лица, които по един или друг начин могат да ползват профила без знанието на неговия действителен собственик.

Без да правя подробен анализ, вещото лице ни разясни и какво означава „фалшив фейсбук-профил“ както и какво означава „кражба на фейсбук-профил“.

Всички тези подробности около съществуването на профили във Ф., тяхното създаване и използване, дават основание, да се приеме, че авторството на подсъдимия относно създаването на процесните публикации в настоящия случай, не може да бъде доказано успешно по категоричен начин.

Предвид доказателствената съвкупност по делото, по никакъв начин фейсбук-профилът, от който се твърди, че са направени процесните публикации, не може да се обвърже с физическото лице М. Б..

По отношение на предоставените многобройни снимки и скрийншотове, считам, че същите са недостоверни. Не се направи искане, да бъде допусната и назначена съдебно-компютърна експертиза, която да установи, дали информацията и данните, които съдържат е достоверна, дали тези публикации реално са били публикувани. Самите скрийншотове на публикациите нямат достоверна дата и всеки среднестатистически компютърно грамотен човек знае, че е възможно те да бъдат лесно манипулирани. Нито една разпечатка

няма достоверна дата. В случая, дори нямаме нотариално удостоверяване, че в определен момент тези публикации са реално съществували и си били видими във Фейсбук. Изследвайки съдебната практика по идентични случаи, свързани с публикации във Ф., установих, че в голям брой от делата са постановени оправдателни присъди, дори, когато по самото дело е доказано със съответния нотариално заверен констативен протокол, че публикациите са реално съществуващи и са били публикувани във Фейсбук.

По отношение на събраните в настоящото производство гласни доказателства, следва да бъде отбелязано, че разпитаните по делото свидетели са едно семейство – майка, баща и двама синове, като всеки един от тях по отделно, с изключение на св. Гриша В. е завел дело срещу М. Б.. Служебно известно е на съда, че в РС – З. има образувани 4 наказателни дела срещу М. Б., като по едното дело – член на семейството В.и е частен тъжител, а съответно по другите три дела се явява ключов свидетел, което е индикация, че всеки един от тези свидетел е заинтересован от изхода на делото и показанията им са пристрастни. И в подкрепа на това свое твърдение, аз ще обърна особено внимание на показанията на св. Г. В.. Този свидетел на един и същи въпрос, поставен от мен по всяко едно от делата, дава два коренно различни отговора. Така например, в първото заседание и първото дело беше това по НЧХД № 67/2022 г. на поставен от мен въпрос, дали баща му З. В. е известен с някакъв прякор в Неделино, свидетелят категорично и недвусмислено отговори. Цитирам точно записаните думи в Протокол № 24/01.03.2023 г., намирайки се на стр. 5, абзац 5, последно изречение. Отговорът беше: „Прякорът на баща ми е Л. вълкът“. Съответно, в последващите заседания вече – конкретно по НЧХД № 68/2022 г., на същият въпрос, видно от Протокол № 55/06.03.2023 г., свидетелят даде следния отговор. Отново цитирам дословно: „Никой от членовете на нашето семейство няма прякор, с който да е известен. Баща ни не е известен в Н.о, конкретно с прякор „Л.“. За първи път в публикацията на М. Б., видях да е наречен по този начин“. Това е на стр. 9, първи абзац от посочения протокол. Съответно по НЧХД № 69/2022 г., видно от Протокол № 26/06.03.2023 г., на този въпрос той отговори така: „Нямаме прякори в нашето семейство“. След като по първото дело и при първото задаване на този въпрос, свидетелят дава един категоричен отговор, а в показанията си, в последващите две дела го променя в противоположна посока е индикация, че този свидетел не е искрен пред съда и нагажда своите показания в насока благоприятен изход на делото за своите роднини.

Всички свидетели твърдят, че е имало голяма гласност в Н., а същевременно аз съм изненадан, че не е ангажиран нито един свидетел, извън семейство В.и.

Не мога да споделя анализа, който направи колегата във връзка със заключението на вещото лице. В приетото от съда заключение, вещото лице категорично заявява, че не може да се установи точна връзка между физическото лице М. Ж. Б. и публикациите на профила, носещ същото име и името на съпругата му Е. Б., т.е. авторството на престъплението не е доказано.

По отношение на текстовото съдържание на самите публикации, считам, че не се установи същите да имат конкретен адресат и не са насочени към конкретно лице и не може да се установи датата на тяхното публикуване и дали реално са публикувани. Съдържащите се в тях думи не са обидни. Следва да се отчете и обстоятелството, че съобразно практиката на ВКС,

обективирана вече в цитираното Решение № 40/11.904.2018 г. по наказателно дело № 14308/2017 г., личните възгледи на лицето към което се отправя обидата са без значение за наказателно-правната оценка относно характера на казаното.

В заключение считам, че повдигнатото с тъжбата обвинение не е доказано по безспорен и категоричен начин. Налице са много въпросителни и неизяснени факти и обстоятелство, досежно авторството на деянието. За да бъде налице в настоящия процес едно успешно доказване, на първо място, трябва да се установи по безспорен и категоричен начин, че към сочените инкриминирани дати, тези публикации действително са съществували. Доказателства в тази насока нямаме.

На второ място, следваше да бъде доказано и авторството. Считам, че и то не е доказано, съгласно гореизложеното. Чак на последно място следваше да се анализира дали тези публикации съдържат обидни думи.

В тази връзка и предвид доказателствената съвкупност по делото, моля настоящият съдебен състав, да постановите оправдателна присъда спрямо подзащитния ми и същият да бъде признат за невиновен по повдигнатото обвинение.

Моля, да бъде отхвърлен като неоснователен и недоказан допуснатият за съвместно разглеждане граждански иск.

Моля, частният тъжител, да бъде осъден да заплати на подзащитния ми направените съдебни разноски, съобразно представения по делото списък. Благодаря!

СЪДЪТ СЕ ОТТЕГЛИ на съвещание за постановяване на присъдата си, като обяви, че ще постанови присъдата в 15,25 часа.

СЪДЪТ, след съвещание, обяви присъдата си публично в присъствието на пълномощниците на страните, като разясни правото, реда и сроковете за обжалване и протестиране на същата.

СЪДЪТ обяви на пълномощниците страните, че ще обяви мотивите си към присъдата, съобразно разпоредбата на чл. 308, ал. 2 НПК.

ПРОТОКОЛЪТ се изготви в с.з.

ЗАСЕДАНИЕТО приключи в 15,30 ч.

Съдия при Районен съд – Златоград: _____ В.Д. _____

Секретар: _____ Р.Ю. _____